Навіть якби ти покинула ті місця
в яких народилась і де лишалась чекати,
де формувались риси твого лиця
і починались географічні карти,

навіть якби ти вживала чужі слова,
торкалась чужих плечей і чужих простирадел,
і навіть звідтіль, куди мало хто заплива,
не поверталась, хоч хто би тобі не радив,

навіть якби ти тікала від власних слідів,
від власних снігів на подвір’ї і сонця в ринвах,
якби уникала присмерків і холодів,
приспавши чужих кошенят на своїх колінах,

ти би примчала, всупереч всім листам,
назад — де високі дими і гарячі стіни,
напевне знаючи, що навіть там
ти його не зустрінеш.